

РЕШЕНИЕ

№ 1559

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110215072 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № НП-231 от 04.10.2021 министърът на земеделието, храните и горите е наложил на В.Л. И., с ЕГН ***** глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на осн. чл.44, ал.1, т.4 от Закона за опазване на земеделските земи за извършено нарушение на чл.14 ал.1 от Закона за опазване на земеделските земи(ЗОЗЗ).

Недоволен от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба с бланкетен характер го атакува с искане за отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адвокат М., която пледират за отмяна на издаденото НП, по съображения за допуснати процесуални нарушения- съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя, без да са налице предпоставките на чл.40, ал.2 ЗАНН, липса на дата на нарушението в съдържанието на акта и наказателното постановление, разминаване в правната квалификация между АУАН и НП, разминаване между описанието на нарушението и нарушената законова разпоредба, които процесуални нарушения не могат да бъдат отстранени от съда. В допълнение се изтъква, че видно от приложени писмени доказателства, наказващия орган е бил наясно с факта на нарушението значително по-рано, т.е. налице са данни, че не е спазен срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН. В допълнение са представени и писмени бележки, в които посочените доводи са подробно развити. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание въззиваемата страна-редовно призована, се представлява от юрисконсулт Йорданова, която моли за потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно, като в подкрепа на искането си представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено следното:

Жалбоподателят В. ЛЮБ. ИВ., с ЕГН *****, с постоянен адрес с. Бусманци, ул. "Циклама" № 6.

Жалбоподателят В.И., заедно с още четири лица бил съсобственик на поземлен имот с идентификатор 07106.1428.4 по Кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Бусманци, район Искър, Столична община, придобит от него в качеството му на наследник на лицето Л. И. И.. Предвид постъпила в Областна дирекция "Земеделие"- София град, общинска служба по земеделие Източна, информация за извършени в имота застроителни мероприятия, с писмо изх. № ПО-15-4744/12.04.2021г., съсобствениците били поканени да се свържат с представител на ведомството с цел извършване на проверка на място в имота. Нито един от съсобствениците не се отзовал на поканата, поради което проверката на място била извършена на 30.06.2021г. единствено от служители на общинската служба по земеделие, включително свидетеля К.. По време на същата се констатирало, че в поземления имот, с трайно предназначение на територията "зеделска" е насипан чакъл, извършено е изравняване на терена и е поставена постройка без установено стопанско предназначение, което е довело до унищожаване на хумусния пласт на почвата.

В тази връзка на 30.06.2021 бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 9/30.06.2021пг. от страна на свидетеля ВЛ. К., с който срещу В. ЛЮБ. ИВ. било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че към 30.06.2021г. е унищожил хумусния пласт в посочения поземлен имот, квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл.3, вр. чл.14, ал.1 от Закона за опазването на земеделските земи.

Актът, на основание чл.43, ал.4 ЗАНН бил изпратен за връчване чрез общинската администрация и връчен на нарушителя на 21.07.2021г.

Въз основа на акта било издадено наказателно постановление (НП) № НП-231 от 04.10.2021 министърът на земеделието, храните и горите е наложил на В.Л. И., с ЕГН *****, глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на осн. чл.44, ал.1, т.4 от Закона за опазване на земеделските земи за извършено нарушение на чл.14 ал.1, вр. чл.3 от Закона за опазване на земеделските земи.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля ВЛ. К., дадени в хода на съдебното следствие, приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства - АУАН 9/30.06.2021г. година, Наказателно постановление (НП) № 231 от 04.10.2021, Констативен протокол от 30.06.2021г. с приложени към същия фотоснимки, удостоверения за наследници, писмо изх. № ПО-15-4744 от 12.04.2021г., копие на скица, издадено от АГКК, Заповед № РД46-162/02.06.2021г., справка по имот от АВ, копие на нотариален акт, известия за доставяне и останалите писмени доказателства, приложени по делото, както и веществено доказателство-ортофотографска снимка.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост показанията на свидетеля К. тъй като същите се явяват логични, последователни, вътрешнобеспротиворечиви и съответни на приобщените по делото писмени доказателства. Те по несъмнен начин установяват факти, включени в предмета на доказване по делото. Същевременно с това показанията на свидетеля не са изолирани от доказателствената маса, а кореспондират със същата, в частност констативния протокол, фотоснимката. Съдът възприема в цялост приобщените по делото, по реда на чл.283 НПК писмени доказателства, и приобщените по реда на чл.285 НПК веществени доказателства, като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице- адресат на административната санкция, чрез надлежно упълномощен процесуален представител, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което се явява допустима. Разгледана по същество, в рамките на правомощията на съда по чл.314, ал.1 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН за извършване на цялостна проверка на атакувания акт, жалбата се явява основателна в искането за отмяна, по изложените по-долу съображения.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН 9/30.06.2021 година, който е съставен от компетентен орган- началник общинска служба по земеделие, определен със Заповед № РД46-162/02.06.2021г. на министъра на земеделието, храните и горите, издадена на основание чл.44, ал.1 от ЗОЗЗ. Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл.44, ал.2 ЗОЗЗ.

При съставянето на акта и наказателното постановление обаче са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените. Най-напред в същите липсва дата или период на извършване на нарушението, като единствената дата, която фигурира е 30.06.2021г. датата на съставяне на АУАН, като отсъстват каквито и да е твърдения относно това кога е извършено деянието, в разрез с изискванията на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Този пропуск освен, че пряко засяга правото на защита на жалбоподателя, доколкото засяга един от основните елементи на фактическото описание на нарушението, пречатства и възможността за преценка относно спазване на сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН, респективно общия давностен срок.

На следващо място налице е разминаване между описанието на нарушението дадено от наказващия орган-използва земеделска земя за неземеделски нужди и приложената към същото правна квалификация- чл.41, ал.1 т.4 ЗОЗЗ, който предвижда санкция за физическо лице, което "унищожава хумусния пласт", докато ненадлежното използване на земята подлежи на наказване на основание чл.41, ал.1, т.2 ЗОЗЗ, като посочената липса на конекситет между фактически и правни рамки на обвинението също е от естество да ограничи правото на защита на жалбоподателя.

Най-същественото нарушение на процесуалните правила, което е допуснато обаче без съмнение е нарушението на чл.40, ал.1 ЗАНН, а именно актът не е съставен в присъствието на нарушителя, без да са били налице основанията за изключение от това правило, регламентирани в чл.40, ал.2 ЗАНН. Видно от отбелязаната в акта дата, същият е съставен на 30.06.2021г., като е връчен на жалбоподателя И. едва на 21.07.2021г. т.е. актът не е съставен в присъствието на нарушителя, противно на заложеното в чл.40, ал.1 ЗАНН изискване. Нормата е процесуална, което определя императивния ѝ характер, а изключенията от това правило са изрично разписани в чл. 40, ал.2 ЗАНН- нарушителя не може да бъде намерен или след покана не се е явил, като в случая не е налице нито едно от тях. По делото липсват каквито и да е данни жалбоподателят И. да е бил търсен за съставяне на АУАН, респективно липсват данни за връчване на покана за участие в това действие, които да оправдаят съставянето на акта в негово отсъствие. Налице е единствено писмо изх. № ПО-15-4744/12.04.2021г. за участие на жалбоподателя и останалите съсобственици на имота в проверка на място, като същото нито съдържа указание за започване на административно-наказателно производство, нито пък е съотносимо с датата на издаване на акта. Действително след съставянето му актът е бил предявен на нарушителя, като на 21.07.2021г. му е връчен и препис от същия, но съставянето и връчването са отделни действия от процедурата по ангажиране на административно-наказателна отговорност, регламентирани самостоятелно съответно в чл.40 и чл.43 ЗАНН, като връчването на акта не санира допуснатото при съставянето му нарушение. С оглед на това още в самото начало на

административно-наказателното производство е допуснато нарушение на процесуалните правила, което предвид обстоятелството, че пряко рефлектира върху правото на нарушителя да представи обяснения и възражения, които да бъдат отразени в акта, съгласно чл.42, т.8 ЗАНН, както и да възприеме действията по съставяне на АУАН, следва да се определи като съществено и само по себе си налага отмяна на издаденото въз основа на акта, наказателно постановление. (в този смисъл Решение № 5104 от 15.07.2016г. по адм. д. № 3392/2016г., Решение № 4543 от 04.07.2018г. по адм.д. № 4474/2018г., Решение № 3074 от 18.06.2020г. по адм.д. № 818/2020г., Решение № 3075 от 18.06.2020г. по адм.д. № 595/2020г., Решение № 2637 от 26.05.2020г. по адм.д. № 1352/2020г., Решение № 5990 от 16.10.2019г. по адм.д. № 2577/2019г., Решение № 288 от 17.01.2022г. по адм. д. № 9899/2021г., Решение № 200 от 13.01.2022г. по адм.д. № 9816/2021г., Решение № 4562 от 08.07.2021г. по адм. д. № 4892/2021г. всички по описа на АССГ.)

Предвид на изложеното и с оглед допуснатите при съставяне на АУАН и издаване на НП, съществени процесуални нарушения, наказателното постановление подлежи на отмяна и без да е необходимо и възможно обсъждане на нарушението по същество.

Предвид изхода на делото и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на присъждане на съдебни разноси- възнаграждение, заплатено на един адвокат, за което е направено съответно искане. Съгласно приложения Договор за правна помощ от 14.10.2021г., от страна на жалбоподателя е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, което равно на минималното такова, предвидено в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и не се нуждае от допълнително обсъждане. Предвид на изложеното, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси в размер на 300 лева, като същите следва да възложат на МЗ, към чиято администрация се числи наказващия орган.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № НП-231 от 04.10.2021г. на Министъра на земеделието, храните и горите е наложил на В.Л. И., с ЕГН ***** глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на осн. чл.44, ал.1, т.4 Закона за опазване на земеделските земи за извършено нарушение на чл.14 ал.1, от Закона за опазване на земеделските земи.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, да заплати на В.Л. И., с ЕГН ***** сумата от 300/триста/ лева, съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____